

Premsa 22/07/2013

Periodic d'Andorra

Publicat el Dilluns, 22 Juliol 2013

«El forn està sobredimensionat, mal ubicat i és un saldo; és un forat on només fem que cremar euros»

«Els comuns estan per tocar de peus a terra, no per gestionar una vall patrimoni de la Unesco; hauria de ser feina del Ministeri»

C. G. - ANDORRA LA VELLA

Iriarte fa balanç del seu primer any al capdavant d'Apapma.

Carles Iriarte fa poc més d'un any que encapçala Apapma, l'associació més important del país pel que fa la defensa mediambiental i dels animals. Compta amb més de 400 socis i acumula anys de lluita contra el que consideren aberracions a la natura del país. Fa poc han estat les vaquetes, però no són els únics temes que tenen sobre la taula.

—¿Quin balanç fa del primer any com a president d'Apapma?

–Ha estat un any de continuïtat, on he fet de pont entre la junta antiga i la nova. M'he dedicat a seguir amb la feina que ja havíem endegat fins ara. I paral·lelament hem anat afegint aspectes que sorgeixen en el dia a dia. Destaco d'aquest any que ha entrat a la junta gent jove, amb ganes de fer coses.

–Una de les vostres reivindicacions històriques ha estat la crítica a Naturlàndia. ¿S'ha accentuat un cop inaugurat el parc d'animals?

–Natlurlàndia és un zoo. De moment l'únic autòcton són les daines. I des de l'associació estem en contra dels zoos. Els animals estan en un tancat petit i se'ls dona de menjar com a reclam perquè la gent els vegi. Això no és ni un parc de recuperació de fauna autòctona ni una reserva, com ens volen fer creure. I treure benefici econòmic d'uns animals en captivitat no deixa de ser una explotació. Paral·lelament, també s'ha de veure les condicions en les que viuen, perquè hi ha ósses prenyades. ¿La Rabassa té les condicions per fer cria? ¿Per tenir els animals separats de la resta? ¿Què passa amb l'alimentació, la veterinària?

–¿Creieu que s'ha de fer alguna acció contra el parc?

–Dins la llei de tinença d'animals estem desenvolupant el reglament de nuclis zoològics. La Rabassa ho seria, perquè hi entra qualsevol nucli tancat amb més de cinc animals. Aquí Naturlàndia s'haurà d'adaptar. Tot i que com que el parc d'animals és anterior a la

posada en marxa del reglament, caldrà veure com es poden caçar les dues coses. Amb tot, però, una cosa és el que nosaltres considerem ètic, i l'altra és la legalitat. De cara al zoo de Naturlàndia, tot i que un cop s'apliqui aquest reglament de nuclis zoològics hauran de fer algun tipus de modificació o d'adaptació, dubtem que l'acabin tancant per haver-se d'adaptar a les lleis. Nosaltres creiem que l'acabaran tancant perquè és un mal projecte, que afecta el terreny i degrada urbanísticament. Creiem que amb el temps morirà ell tot sol. Estarem a l'aguait per veure què passarà llavors amb aquests animals.

–Per tant no podeu al·legar que vulneren la Llei de protecció d'animals...

–Depèn de com ho miris. ¿Donar menjar animals davant d'espectadors es considera un espectacle? ¿És denigrant? Hi haurà qui et dirà que sí, que és un abús. D'altra gent et dirà que no. Naturlàndia ja està en marxa, no tenim els reglaments desenvolupats per lentitud administrativa, per falta de recursos, tant per part del Govern com de les associacions. I tot això s'haurà de veure com es desenvolupa.

–Passem ara a un altre dels punts candents en les vostres reivindicacions, el Centre de Tractament de Residus.

–El dia que van inaugurar el forn ja vam dir que treballaríem per tancar-lo. El forn està sobredimensionat, mal ubicat i és un saldo. Creiem que a Andorra no li cal un forn, bàsicament

perquè tot el residu que es fa aquí prové de l'exterior, i segons el conveni de Basilea tu pots reexportar el residu al país productor. Paral·lelament, la recollida selectiva actual es podria simplificar molt i ser molt més efectiva.

–¿Com podeu fer sentir les vostres queixes?

–Formem part de la Comissió de seguiment del forn i de la del Pla Nacional de Residus, com a representants de la societat civil. Allà aportem la nostra visió. Considerem que el monstre del forn incinerador és un forat on cremem euros. És una infraestructura que per molt que ens vulguin fer creure alguns que té beneficis, genera pèrdues. Perquè una cosa és el que guanya l'empresa adjudicatària, que cobra de Govern –i que paguem tots nosaltres–, i l'altra és la gestió d'aquests residus. En aquest sentit, som els primers interessats en saber quins motius tècnics hi ha darrere la compra per part del Govern del forn incinerador. A nosaltres no ens surt cap punt interessant que la motivés. Era més fàcil esperar a que fes fallida, i llavors rescatar-lo pel seu preu real, que si no és zero, és a prop de zero. Per això tenim demanada una reunió perquè ens donin explicacions el senyor Cinca i el president de Fedas. Tenim dret a saber els motius, els estudis tècnics, els de viabilitat i tot el que s'hagi portat a terme per prendre la decisió. Perquè un cop més pagarà el ciutadà: vam pagar la seva construcció, el sobredimensionament, la compra de part de les accions, hem pagat l'explotació i ara tornem a comprar el forn.

–¿És viable per Andorra tancar-lo? ¿No el necessitem?

–Tancar-lo de cop potser no es podria, perquè la resta d'infraestructures i de gestió s'haurien d'adaptar, i cal temps. En un període de 3 a 5 anys es pot aconseguir.

–¿I com s'aconseguiria el tancament?

–Aprofundint més en la recollida selectiva, la reutilització i sobretot la minimització de residus. El forn és totalment deficitari. El que ara es preveu –que és l'excusa que ens han donat per la compra del forn– és que es vol recuperar energia. Feda vol utilitzar la calor que s'aconsegueix amb el procés de cremar i utilitzar-la per calefacció o aigua calenta. Fins ara s'ha perdut milers de milers d'euros en calor. Però calen modificacions i una inversió més, que s'haurà de justificar molt bé perquè ja ens hem gastat prou diners.

–Centrem-nos ara en el Madriu i el seu nou pla de gestió, ¿com veieu el seu procés?

–Participem en una comissió no vinculant on també hi ha els cortalans i el Govern. Però qui ordena i mana són els comuns. I penso que tenint en compte que és patrimoni de la Unesco, és el ministeri de Medi Ambient qui hauria d'estar al capdavant de la seva gestió. Els comuns estan per tocar de peus a terra, no per gestionar una vall patrimoni de la Unesco. D'altra banda, creiem que creiem que és indispensable l'elaboració d'una llei de parcs naturals.

–¿I per tant la gestió dels comuns no està sent bona?

–Sempre des del punt de vista constructiu, critiquem que va tot molt lent. Fa deu anys que se'n parla i a hores d'ara encara no es fa publicitat que tenim una vall. Sembla que la vulguin amagar. Fins ara s'entenia perquè els comuns s'estaven barallant per territori, ara ja no. I sempre tenim l'ai al cor perquè a Andorra se n'han fet de molt grosses...

–Criticàveu el seu accés rodat.

–Aquest estiu ha de venir un expert de la Unesco a presentar els diferents opcions d'aquest accés rodat, que no vol dir motoritzat . Ha d'haver un accés a la vall rodat, però controlat. Perquè així preservem la vall com hem fet fins ara. No pot ser accessible per a tothom tota la vall. L'expert valorarà tot això.

–Finalment, participeu també a la Comissió de caça i pesca. En aquest sentit, quines són les principals reivindicacions?

–Que s'elimini per sempre la setmana de l'isard, convertint-ho en pla de caça com es fa amb la resta d'animals. La setmana implica tot de caçadors a la muntanya, i anys enrere havíem tingut problemes d'alcohol, de caça furtiva... Ens trobàvem casos de gent que pujava amb helicòpter una rulot, i cada dia anaven pujant barrils de cervesa. Amb un pla de caça el Govern dóna la llicència a cada caçador. No es concentra tot en una setmana.

{backbutton}